

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3633

гр. София, 05.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в закрито заседание на 05.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

като разгледа дело номер **3444** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Н. Н. Г. от [населено място], подадена чрез адв.В. Б. от САК, срещу Заповед № 894/20.03.2024г. и Заповед № 895/20.03.2024г., двете заповеди, издадени от младши автоконтрольори в отдел „Пътна полиция“ в СДВР. С първата посочена заповед - № 894/20.03.2024г., спрямо Н. Н. Г. е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. С втората посочена Заповед № 895/20.03.2024г. издадена от П. К., мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, спрямо Н. Н. Г. е приложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – прекратяване на регистрацията на МПС - лек автомобил марка А. А-4 с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Н. Г., за срок от 6 месеца.

В жалбата е направено особено искане за спиране на изпълнението на оспорените две заповеди, до изясняване на въпроса за законосъобразността им.

Твърди се в жалбата, че двете заповеди са издадени от некомпетентен орган, при неспазване изискването за форма на административния акт и в нарушение на материалния закон. Във връзка с последното се сочи, че резултата от изследването за употреба на наркотично вещество на водача Н. Г. е спорен, с позоваване и на резултата от извършено на следващия ден изследване в друга лаборатория за употребата на наркотични вещества, който е отрицателен. Поддържа се, че проведеното изследване с Drager DrugTest 5000 не е годно доказателствено средство, както и, че резултата от тези тестове не се ползва с висока степен на достоверност. С тези мотиви се иска спиране на изпълнението на оспорените заповеди.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и доводите

на жалбоподателя за спиране на изпълнението на оспорените заповеди, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадените заповеди за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по обжалване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни административни мерки (ПАМ) не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на посочените в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на предполагащите предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай двете принудителни административни мерки са наложени въз основа на АУАН серия ГА № 1178996/20.03.2024 г., с който е установено, че са налице извършени нарушения на чл.5 ал.3 т.1 пр.2 от ЗДвП– водачът управлява МПС, като при извършена проверка с DrugTest 5000 същият отчел положителен резултат за "Канабис-25", т.е. управлява след употреба на наркотични вещества или техни аналози. На водача е издаден талон за медицинско изследване, но видно от съдържащите се материали в административната преписка, Н. Г. е отказала да даде кръвна проба и урина за експертиза.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че акта ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. В жалбата липсват подобни твърдения – за наличието на обстоятелства, обосноваващи спиране на предварителното изпълнение на оспорените заповеди. Развитите в жалбата доводи са свързани с преценката за законосъобразност на издадените заповеди, която съдът ще осъществи с акта си по същество.

Конкретните две принудителни административни мерки – временно отнемане на СУМПС, както и прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца, са наложени във връзка с констатирано управление на МПС от водач, след употреба на наркотични вещества. В случай на отмяна на оспорения административен акт, жалбоподателят разполага с възможност да защити правата си, като претендира обезщетение по предвидения законов ред.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно и като такова то следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.3 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Н. Н. Г. от [населено място], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 894/20.03.2024г. издадена от Д. Н., мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца, както и на Заповед № 895/20.03.2024г. издадена от П. К., мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаването му.

Съдия: